

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van hun minderjarige
kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/17139 en 06/17140 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 10 april 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 13 maart 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 10 april 2007, verzonden op 11 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden,
in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

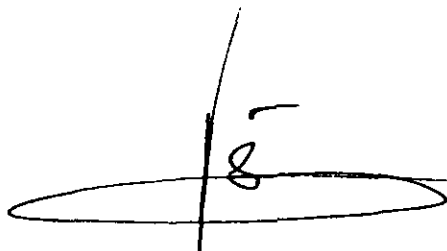
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

345.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06/17139 en AWB 06/17140

V. nrs.:

inzake: geboren op eiser, en
geboren op eiseres, beiden van Belarussische nationaliteit, mede
namens hun minderjarige kinderen, tezamen: eisers
gemachtigde: mr. G.E. Jans, advocaat te Amsterdam,
tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 5 januari 2003 hebben eisers een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 20 juni 2003 heeft verweerder aan eisers schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvragen af te wijzen. Bij brief van 17 juli 2003 hebben eisers hun zienswijze op de voornemens naar voren gebracht. Bij besluiten van 13 maart 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 7 april 2006 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van de beroepen zijn ingediend bij brief van 5 mei 2006 en aangevuld bij brief van 18 mei 2006. Op 19 mei 2006 zijn de op de zaken betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 5 september 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen. Bij brief van 25 september 2006 hebben eisers hun standpunt nog nader onderbouwd.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 3 oktober 2006. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was E. den Boer ter zitting aanwezig als tolk in de Russische taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Eisers hebben het volgende relaas aan hun aanvragen ten grondslag gelegd.

Eisers zijn afkomstig uit in Wit-Rusland. Eiser is van Joodse afkomst, eiseres is Russisch orthodox. Op 30 december 2001 is eiser mishandeld nadat hij een Joodse man te hulp schoot die in elkaar werd geslagen door nazi's. Vervolgens is eiser achtervolgd en afgeperst door dezelfde

AWB 06/17139 en AWB 06/17140

2

mannen. Zij hebben ook zijn handelswaar op de markt kapot geslagen met knuppels. In januari 2002 heeft eiser aangifte gedaan bij de politie. Deze meldde enige tijd later dat de aangifte van eiser niet kon worden bevestigd, respectabele burgers belastte en dat hij zijn aangifte beter kon intrekken. Op 11 februari 2002 stonden er hakenkruisen op het huis van eisers getekend. In februari of maart 2002 werd het huis van eisers doorzocht door de politie en is eiser gearresteerd en drie maanden gevangen gehouden, omdat hij werd beschuldigd van valse aangifte en het tegenwerken van de politie. Eiser is daarbij mishandeld en er is geprobeerd hem te verkrachten. Eiseres had een advocaat ingeschakeld, maar deze weigerde eiser te verdedigen, vermoedelijk omdat hij door de politie onder druk was gezet. De advocaat is wel in beroep gegaan tegen de aanhouding van eiser, maar dit beroep is afgewezen. Gedurende de detentie van eiser is eiseres dikwijls gebeld door mensen die bedreigingen uitspraken. Zij kon eiser niet bezoeken. Een aantal dagen na eisers vrijlating stonden er hakenkruizen en Davidsterren op het huis van eisers geklad en teksten als "oprotten naar jullie stinkende Israël". Met ingang van 22 mei 2002 is eiser onder administratief toezicht gesteld. Eind mei 2002 zijn eisers naar een ander appartement verhuisd. Op 5 juli 2002 is eiser door dezelfde mannen beroofd en geslagen. Zij dreigden eiser te doden. Eiser is gered door een bewaker van het terrein waar zij waren. Deze had ook de politie gebeld. Eiser is vervolgens wederom gearresteerd door de politie, mishandeld en tot 8 augustus 2002 vastgehouden omdat hij zich niet aan de meldplicht had gehouden. Eiseres ontving in die periode wederom dreigtelefoontjes. Eisers zijn daarna verhuisd naar het huis van de vader van eiser en eiser heeft zijn werk op de markt niet meer uitgevoerd. Op 8 oktober 2002 is eiseres omsingeld door mannen die haar bedreigden en zeiden dat zij en haar gezin naar het stinkende Israël moesten gaan. Eiseres wist te ontsnappen aan de mannen. Eiser heeft hiervan aangifte gedaan bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ministerie. Twee dagen later ontvingen eisers een dreigtelefoontje, was hun huis wederom beklad en was er voor hun deur op de mat gepoept. Op 13 oktober 2002 reed de jeep, waar de mannen altijd in reden, langs eiser en werd er geschreeuwd. Op 14 oktober 2002 moest eiser bij de politie komen. Eiser werd verteld dat hij een vervelende vent was en dat hij zijn aangifte moest intrekken. Hij werd ook geslagen. Op 18 oktober 2002 kreeg eiser een document waarop stond vermeld dat er een strafrechtelijke zaak tegen hem was gestart. Op 4 december 2002 zijn alle spullen van eisers in beslag genomen. Op 10 december 2002 hebben eisers het land van herkomst verlaten.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Het is niet geloofwaardig dat eiser zijn paspoort mocht behouden en zonder problemen kon uitreizen, terwijl hij een verklaring zou hebben moeten ondertekenen dat hij het land niet mocht verlaten. Niet aannemelijk is dat de problemen die eisers met de autoriteiten hebben ondervonden verband hielden met hun Joodse afkomst. De door eisers overgelegde documenten tonen dit niet aan. Eisers hebben ook niet aannemelijk gemaakt dat de autoriteiten eisers geen bescherming wilden bieden. Het Vluchtelingenverdrag is niet van toepassing bij vervolging in verband met een algemeen delict. Niet aannemelijk is dat sprake is van een onevenredig zwaar dan wel een discriminatoire bestraffing van eiser.

2. Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

Verweerder acht het ten onrechte ongeloofwaardig dat de problemen van eisers met de autoriteiten verband houden met hun Joodse afkomst. Verweerder heeft het bestreden besluit gebaseerd op een ambtsbericht dat dateert van 2000. Eisers hebben recentere informatie over het land van herkomst en documenten overgelegd die hun vrees onderschrijven. De autoriteiten hebben eisers geen daadwerkelijke bescherming geboden. De aangifte van eiser heeft juist tot vervolging van eiser geleid.

Verweerder heeft niet tijdig op de aanvragen van eisers beslist, hetgeen in strijd is met de Awb en de goede procesorde.

AWB 06/17139 en AWB 06/17140

3

IV. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

3. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

4. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

5. Het bestreden besluit kan de rechterlijke toets doorstaan.

6. Op zichzelf heeft verweerder niet betwist dat de door eiser gestelde gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Er moet dus van worden uitgegaan dat eisers gedurende enige tijd te lijden hebben gehad van antisemitische uitingen door neonazi's, dat deze gewelddadige incidenten tegen eiser zijn begonnen nadat hij zich in de aandacht van zijn belagers had gebracht door zijn hulp aan een Joodse man en hij niet eerder vanwege zijn Joodse afkomst - die hij ook niet uitdroeg - problemen had ondervonden. Blijkens het door verweerder aangeduide ambtsbericht, maar ook blijkens de stukken die door eisers zijn ingebracht, komen antisemitische uitingen in incidenteel, dan wel met enige regelmaat voor. Overigens zijn niet alleen Joodse mensen slachtoffer van bedreigingen, vernielingen, afpersingen en soortgelijke incidenten. Uit de overgelegde stukken blijkt dat ook mensen uit andere (religieuze) minderheden regelmatig doelwit van dergelijke acties zijn.

7. Eiser heeft een zorgwekkend beeld geschilderd van de manier waarop door de lokale autoriteiten op zijn aangiften tegen de neonazi's is gereageerd. Verweerder acht eisers conclusie dat deze reactie met zijn Joodse afkomst verband houdt, echter niet geloofwaardig. Gelet op de inhoud van alle overgelegde berichten heeft verweerder in redelijkheid tot deze conclusie kunnen komen. Voorts heeft hij ongeloofwaardig mogen achten dat eisers niet voldoende bescherming van de autoriteiten - eventueel in een hogere laag - konden verkrijgen. Verweerder heeft daarbij mogen betrekken dat het ongeloofwaardig is dat eiser - zoals hij stelt - meermalen zonder problemen heeft kunnen uitreizen. Dit zou immers ook erop wijzen dat eiser niet zozeer van de autoriteiten te vrezen had.

8. Het standpunt van eiser dat verweerder niet tijdig op de aanvraag van eisers heeft beslist kan evenmin leiden tot gegrondverklaring van onderhavige beroepen. De Awb bood eisers de mogelijkheid om rechtsmiddelen aan te wenden tegen de termijnoverschrijding van verweerder. Eisers hebben van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

9. Op grond van het voorgaande dienen de beroepen ongegrond te worden verklaard.

10. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de

AWB 06/17139 en AWB 06/17140

4

door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebonden.

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 10 april 2007 door mr. P.H.M. Kuster, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. H.F. Koenis, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter

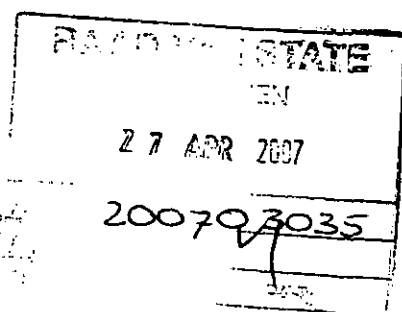

Afschrift verzonden op: **11 APR. 2007**

Conc.: HK
Coll:
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

SCHOVERS*Advocaten*Mr. W.F. Schovers*
Mr. J.J. Eizenga**Mw. mr. F.M.G. van Nuenen
Mw. mr. A. Kurt-Gesoglu
Mw. mr. M. Verger
Mr. J. ElissenOffice Manager:
Mw. S. KranenSecretariaat:
Mw. J.M.A. Timp
Mw. M.G.A. Machiels
Mw. C.L.M. Leesmans* *Specialist Rouwrecht*** *Specialist Vreemdelingenrecht*

Raad van State

Afdeling bestuursrechtspraak

Hoger beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per fax (070-3651380) en gewone post

inzake: 20070313 HE /

Uw referentie:

vrijdag 27 april 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

Mevrouw geboren op en de heer
geboren op mede namens hun minderjarige kinderen, met de
Wit-Russische nationaliteit, verder te noemen appellanten, te dezer zake woonplaats
klezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA
Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige
hoger beroepsschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellanten hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgesloten uitspraak
van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Amsterdam (verder: de rechtbank)
(PRODUCTIE 1), gedateerd de 10e april 2007 en verzonden de 11e april 2007
(AWBnummer 06/17139).

Dat het appelschrift berust op de navolgende grieven:

GRIEF 1

Ten onrechte neemt de rechtbank aan de ene kant aan, dat de door eiser gestelde
gebeurtenissen wel hebben plaatsgevonden, maar aan de andere kant aan dat de door
appellanten geschetste reactie van de lokale autoriteiten niet geloofwaardig is. Ten
onrechte neemt de rechtbank aan, dat appellanten bescherming hadden kunnen krijgen

1

Correspondentieadres: Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek
Markt 38 (begane grond), 4841 AC Prinsenbeek. Telefoon 076 - 542 42 50. Telefax 076 - 541 41 31. Website www.schovers.nl

Op al onze werkzaamheden zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, welke desgevraagd kosteloos worden toegezonden
(ook te raadplegen op onze website).

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

SCHOVERS

A d v o c a t e n

bij de autoriteiten, eventueel bij autoriteiten in een hogere laag. Ten onrechte wordt hierbij betrokken, dat appellant zonder problemen heeft kunnen uitreizen. Ten onrechte wordt er - impliciet - door de rechtbank geaccepteerd, dat de Minister zich baseert op een ambtsbericht uit 2000 en wordt de actuele slechte veiligheids- en mensenrechtensituatie niet, althans onvoldoende, bij de beoordeling betrokken. Ten onrechte wordt er evenmin bij betrokken, dat appellanten zich zowel voor wat betreft een vluchtrelaas, als voor hun nationaliteit en identiteit uitgebreid gedocumenteerd hebben.

Toelichting:

Allereerst wordt er - om het asielrelaas in het juiste perspectief te plaatsen - gewezen op het feit, dat de politieke en veiligheidssituatie in Wit-Rusland zorgelijk is. Verwezen wordt daartoe bijvoorbeeld naar de gang van zaken bij de presidentsverkiezingen in Wit-Rusland in maart 2006 en de manier waarop de oppositie daarbij is behandeld. De (Nederlandse) media hebben hier uitgebreid over bericht. De EU heeft de 20^e maart 2006, blijkens de krantenberichten, forse kritiek geuit op de gang van zaken bij de presidentsverkiezingen in Wit-Rusland. Er zijn van de zijde van de EU sanctie-maatregelen tegen het bewind van president Loekasjenko aangekondigd. De OVSE heeft de 21^e maart 2006 verklaard dat de verkiezingen in maart 2006 niet eerlijk zijn verlopen. Ook de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken heeft zich op 18 mei 2006 in reactie op kamervragen van het kamerlid van Winsen uitermate kritisch over situatie in Wit-Rusland geuit. Ik citeer de Minister hieronder (overigens kunt u de vragen en antwoorden vinden op www.minbuza.nl).

"De Nederlandse regering is evenals de EU-partners bezorgd dat de democratische vrijheden en rechten van de Wit-Russische oppositie in toenemende mate worden geschonden. De EU drong herhaaldelijk (op respectievelijk 27 april en 4 mei jl.) bij de Wit-Russische autoriteiten aan op onmiddellijke invrijheidsstelling van oppositieleiders en andere politieke gevangenen. De EU wees de Wit-Russische autoriteiten tevens op de noodzaak van het respecteren van de vrijheid van meningsuiting en vergadering en wees de Wit-Russische autoriteiten andermaal met klem op de in OVSE-kader overeengekomen verplichtingen om de rechten en vrijheden van de burgers te respecteren.In EU-kader zijn de reeds bestaande visum-sancties uitgebreid met vertegenwoordigers van het Wit-Russische regime die zich schuldig maken aan mensenrechtenschendingen, alsmede personen die de Internationale verkiezingsstandaarden bij de verkiezingen van 19 maart 2006 hebben geschonden. Nederland is eveneens bereid nadere maatregelen te ondersteunen.

Nederland is binnen alle zich daartoe lenende internationale organisaties, maar ook op informele wijze, betrokken bij het zo effectief mogelijk uitoefenen van druk op de Wit-Russische autoriteiten.

SCHOVERS

A d v o c a t e n

Reeds in een eerder stadium werd in de dialoog met de Russische Federatie door de EU de zorg over de ontwikkelingen in Wit-Rusland overgebracht en werd Rusland verzocht de autoriteiten in Minsk hierop aan te spreken. De EU zal in haar dialoog met Rusland hiervoor aandacht blijven vragen. In bilaterale contacten tussen Nederland en Rusland blijft dit punt eveneens op de agenda staan."

Er is tot mijn verbazing geen actueel ambtsbericht opgesteld door de Minister van Buitenlandse Zaken over de situatie in Wit-Rusland, hoewel de mensenrechtensituatie en de veiligheidssituatie daartoe onderhand voldoende aanleiding geven. Hoe het ook zij, het vluchtrelaas van appellanten dient tegen de achtergrond van de situatie in Wit-Rusland, zoals onder meer hierboven beschreven, beoordeeld te worden.

Het adagium, inhoudend, dat hoe slechter de veiligheidssituatie en mensenrechtensituatie in een land, hoe eerder de verklaringen moeten worden gevolgd, heeft hier - naar de mening van appellanten ten onrechte - geen navolging gekregen.

Appellanten hebben ter ondersteuning van hun verklaringen, dat zij problemen hebben ondervonden vanwege een joodse afkomst, bovendien diverse documenten ingebracht, namelijk het US State Department van 2005 alsmede een overzicht van nieuwsberichten gerapporteerd door de Union of Councils for Jews in the former Sovjet Union en het Country Report on Human Rights Practices 2005. Aangevoerd is door appellanten dat de Minister zich onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de actuele mensenrechtensituatie in Wit-Rusland. Niet worden begrepen, dat deze rapportages niet meer bij de beoordeling zijn betrokken, maar dat er wordt teruggegrepen op een bovendien nog kort ambtsbericht uit het jaar 2000.

Uit het vluchtrelaas blijkt, dat appellanten diverse keren hebben gepoogd bij de autoriteiten van Wit-Rusland bescherming te krijgen tegen de door hen ondervonden feiten. De reactie van de (hogere) autoriteiten evenwel was bijzonder pittig. Van enige bescherming door de autoriteiten was geen sprake, integendeel, appellanten kregen ook nog eens een ernstig probleem met de autoriteiten. Van enig serieus onderzoek naar de

SCHOVERS

A d v o c a t e n

--

aangiftes blijkt geenszins. Het huis van appellanten is door de politie doorzocht, appellant is gearresteerd en gedurende enige maanden gevangen gehouden. Appellant is beschuldigd van valse aangifte en het tegenwerken van de politie. Appellant is mishandeld en men heeft hem geprobeerd te verkrachten. Appellant kon geen rechtshulp krijgen, waarschijnlijk door de druk van de politie. Appellant is onder administratief toezicht gesteld. Appellant is voor een tweede keer gearresteerd door de politie, mishandeld en weer enige tijd vastgehouden. Appellant heeft de vervolgens bij een hogere autoriteit, namelijk bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ministerie aangifte gedaan. Appellant werd beledigd door politie, en werd geïntimideerd om zijn aangifte in te trekken. Er is een strafrechtelijke zaak tegen appellant gestart. Goederen van appellanten zijn in beslag genomen. Of het nu te maken heeft met hun joodse afkomst - appellanten vermoeden van wel - de behandeling die appellanten van de overheid te beurt is gevallen, is zodanig, dat er niet gesteld kan worden, dat er bescherming van de overheid voor appellanten te verwachten is. Appellanten zijn hebben bovendien niet alleen bij de politie hun beklag gedaan, maar ook bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ministerie, hetgeen als "hogere laag" aangemerkt moet worden. Niet begrepen wordt, dat de Minister ongeloofwaardig had mogen achten, dat appellanten niet voldoende bescherming van de autoriteiten - eventueel een hogere laag - zouden kunnen krijgen. Het gaat hier om een zodanig dictatoriaal regiem, waarbij het onwaarschijnlijk is, dat een andere/hogere laag op een andere manier zouden reageren. Bovendien worden appellanten kennelijk door de autoriteiten gezien als lastposten. Uit de boven genoemde diverse berichten, blijkt wel hoe de autoriteiten van Wit-Rusland met in hun ogen lastposten omgaan. Appellanten hebben bovendien de vrees voor vervolging met documenten, die tevens vertaald zijn, onderbouwd. De authentieke documenten zijn aan de Minister overgelegd. Appellanten hebben een opsporingsbevel van de rechtbank te Minsk, een besluit verbeurdverklaring, en een strafrechtelijke dagvaarding overgelegd. Ook hieruit blijkt dat

SCHOVERS*A d v o c a t e n*

de autoriteiten van Wit-Rusland appellanten zien als lastposten; de autoriteiten proberen het leven van appellanten zo moeilijk mogelijk te maken.

Uit de documenten blijkt, dat er bij appellanten sprake is van in Wit-Rusland zeer ernstige vergrijpen, namelijk tegenstand en belediging van de autoriteiten van Wit-Rusland, inmenging in het handelen van de autoriteiten van Wit-Rusland, en belediging van de president van Wit-Rusland, alsmede belediging van vertegenwoordigers van de overheid van Wit-Rusland, alsmede valse aangifte. In het beroepsschrift is uiteengezet, dat de inhoud van de aangiftes een omgekeerd effect hadden, namelijk dat appellanten ten gevolge van de aangiftes op hun beurt werden beschuldigd. Door de minister en door de rechtbank is er onvoldoende rekenschap van gegeven, dat deze documenten zijn ingebracht. Juist vanwege de inhoud van de documenten, afgezet tegen de algemene situatie in Wit-Rusland, had men moeten weten in welk parket appellanten in Wit-Rusland waren beland.

Voor wat betreft de tegenwerping, dat appellant zonder problemen heeft kunnen uitreizen, zij verwezen, naar de brief terug van 17 juli 2003 aan de Immigratiedienst, waarin staat dat de controle bij de grens door de Wit-Russische autoriteiten zeer primitief was. Bovendien zal het felt dat er een groot economisch belang is bij een makkelijke grensovergang naar Polen, bij de afwezigheid van strenge controle aan de grens eveneens een grote rol hebben gespeeld.

Tenslotte zijn vermeld, dat bij deze beoordeling door de rechtbank en door de Immigratiedienst onvoldoende is betrokken, dat appellanten zich uitgebreid hebben gedocumenteerd; voor wat betreft hun vluchtrelaas zij verwezen naar hierboven en de door hen een origineel overgelegde documenten; voor wat betreft de nationaliteit en identiteit zij verwezen naar de reisdocumenten die al de Immigratiedienst zijn afgegeven. Op basis hiervan zou hun vluchtrelaas eerder voor waar moeten worden gehouden. Niet wordt ingezien, dat dit voor wat betreft een gedeelte wel gebeurt, maar voor een ander gedeelte (de mogelijkheden van bescherming bij de autoriteiten van Wit-Rusland) niet.

SCHOUERS

A d v o c a t e n

Evenmin wordt op basis hiervan niet ingezien, dat dit niet met de Joodse afkomst te maken zou kunnen hebben. Bij dit laatste, wordt nog opgemerkt, dat naar de feitelijke bejegening moet worden gekeken. Deze was zodanig, dat er genoegzame redenen waren om uit Wit-Rusland te vluchten. Of dit te maken heeft met de Joodse afkomst kan zelfs in het midden blijven.

GRIEF 2

De rechtbank hanteert bovendien een verkeerde toetsing in het kader van de beoordeling van artikel 3 EVRM. Indien men de uitspraken van het EHRM d.d. 5 juli 2005 (Rv 2005-2) en d.d. 11 januari 2007 (, JV 2007 -30) beziet, dan zou een volle toetsing, althans een indringende toetsing van het vluchtrelaas door de rechtbank aan de orde moeten zijn. Daarbij zouden de meest recente gegevens meegewogen moeten worden; de ingebrachte berichten over het land van herkomst zouden voluit moeten meewegen.

Toelichting:

Deze grief "borduur voort" op de grief I. Wat er in de onderhavige zaak kennelijk niet is gebeurd, is het voluit laten meewegen van het US State Department van 2005, het overzicht van nieuwsberichten gerapporteerd door de Union of Councils for Jews in the former Sovjet Union en het Country Report on Human Rights Practices 2005. Het lijkt erop dat er veel te veel gewicht is gegeven aan een verouderd ambtsbericht, dat bovendien heel kort is, uit 2000. Bovendien zijn er door appellanten diverse documenten ten aanzien van hun vluchtrelaas ingebracht. Niet blijkt, dat deze documenten op een serieuze manier zijn meegewogen. Al het aangedragen materiaal tot aan het laatste moment, moet blijkens de hierboven aangehaalde rechtspraak van het EHRM meegewogen worden. Een indringende toetsing moet door de rechter toegepast worden.

SCHOVERS

A d v o c a t e n

In het onderhavige geval heeft de rechtbank ten onrechte volstaan met een marginale toetsing.

GRIEF 3

Bovendien weegt de rechtbank het feit dat appellant meerdere malen zonder problemen heeft kunnen uitreizen niet overeenkomstig de wijze die het EHRM in het kader van artikel 3 EVRM voorschrijft, mee.

Toelichting

Hierboven onder grief 1 is reeds aangegeven, dat er redenen zijn, waarom appellant kon uitreizen uit Wit-Rusland. De controle bij de grens door de Wit-Russische autoriteiten was immers zeer primitief. Voorts zal het feit dat er een groot economisch belang is bij een makkelijke grensovergang naar Polen, bij de afwezigheid van strenge controle aan de grens eveneens een grote rol hebben gespeeld. Volgens de rechtspraak van het EHRM (d.d. 5 juli 2005 Rv 2005-2 met nt. RB) blijkt bovendien, dat men zich bij de toetsing aan artikel 3 EVRM moet richten op de kern van het asielrelaas. Dat er elementen ongeloofwaardig zijn, hoeft niet af te doen aan het kunnen vallen onder de bescherming van artikel 3 EVRM (zie par. 53 in deze uitspraak; zie ook punt 2 bij de noot van RB bij deze uitspraak in Rv 2005-2).

GRIEF 4

Het is onbegrijpelijk, dat de rechtbank, gezien de door appellanten geschetste gevaren, de Minister/de Immigratiedienst niet heeft opgedragen nader onderzoek te doen, en opnieuw op zorgvuldige wijze een beslissing te nemen.

Toelichting

SCHOVERS

A d v o c a t e n

Deze grief borduurt voort op grief I en II. Gezien de door appellanten geschetste ernstige behandeling van medeburgers en overheid, wordt niet begrepen, mede gezien de door appellanten allemaal ingebrachte documenten, de situatie in het land van herkomst, en de door het EHRM voorgeschreven wijze van toetsing, dat de rechtbank de Minister/de Immigratiedienst niet heeft opgedragen opnieuw te beslissen, waarbij een zorgvuldig onderzoek naar de gestelde gevaren plaatsvindt. Het zou naar de mening van appellanten minst genomen voor de hand liggen, dat er een onderzoek ter plekke van de zijde van de Minister van Buitenlandse Zaken plaatsvindt.

GRIEF 5

Gezien de documenten die door appellanten allemaal ingebracht zijn, zou het vluchtrelaas, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van Raad van State, voor waar moeten worden gehouden. Ten onrechte heeft de rechtbank hiervan geen rekenschap gegeven.

Toelichting

Appellanten hebben zich zodanig gedocumenteerd, zowel voor wat betreft de vrees voor vervolging, de achtergrondsituatie in Wit-Rusland, als voor wat betreft hun identiteit en nationaliteit, dat hun relaas en de door hen gestelde vrees voor vervolging, voor waar moet worden gehouden. Niet wordt ingezien, dat het relaas op onderdelen ongeloofwaardig mocht worden geacht.

Conclusie

Gezien bovengenoemde grieven verzoeken appellanten U de bestreden uitspraak te vernietigen.

SCHOVERS
A d v o c a t e n

Voorts wordt verzocht de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen
in de proceskosten.

Hoogachtend,

J.J. Eizenga